

Księga Sędziów rozdział 1. (live)

Do przygotowania przed zajęciami:

Na tydzień przed zajęciami zadajemy zadanie: minimum raz przeczytać/postłuchać pierwszego rozdziału z Księgi Sędziów.

Na dzień przed zajęciami: przygotowujemy 8 "miast" (mogą to być kubeczki jednorazowe, kartka papieru złożona w trójkąt, karteczki z namalowanymi miastami itp.) i podpisujemy 7 z nich: Bezek, Jeruzalem, Debir/Kiriath Sefer, Sefat/Chorma, Gaza/Aszkalon/Ekron, Hebron, Luz/Betel i jedno bez żadnej nazwy (powinno być na nim dużo miejsca do pisania). Ważne jest to, żeby te miasta było łatwo zniszczyć. Przygotowujemy rekwizyty do zabawy powtórkowej.

1. Rozgadanie

Witamy się z każdym, rozmawiamy luźno, pytamy o rzeczy, które się zdarzyły od czasu, kiedy widzieliśmy się ostatnio.

2. Modlitwa (prowadzący)

3. Szybka powtórka materiału z poprzednich zajęć. Propozycje zabaw:

- a) Prawo dżungli, woreczek, wyścigi – opisane w konspekcie do 1. rozdziału Księgi Jozuego
- b) Zabawa tematyczna "Rada plemienia" – robimy z plasteliny/modeliny kulki w dwóch kolorach i każdy zawodnik dostaje jedną kulkę z każdego koloru. Informujemy dzieci, że są Radą Plemienia. Ustalamy, który kolor oznacza "tak", a który "nie" (np. czarny kolor oznacza "nie", a biały "tak"), a przed Radą Plemienia kładziemy pojemnik. Zadajemy pytania, na które odpowiedź może być tak/nie i każdy z członków rady wrzuca do pojemnika pasujący do jego odpowiedzi kolor kulki (można dla dodania dramatyzmu użyć takiego pojemnika, żeby nikt nie widział, co kto wrzuca). Potem wysypujemy kulki z pojemnika, liczymy kulki z każdego koloru i ogłaszamy decyzję rady plemienia i informujemy czy jest ona słuszna, czy niesłuszna.

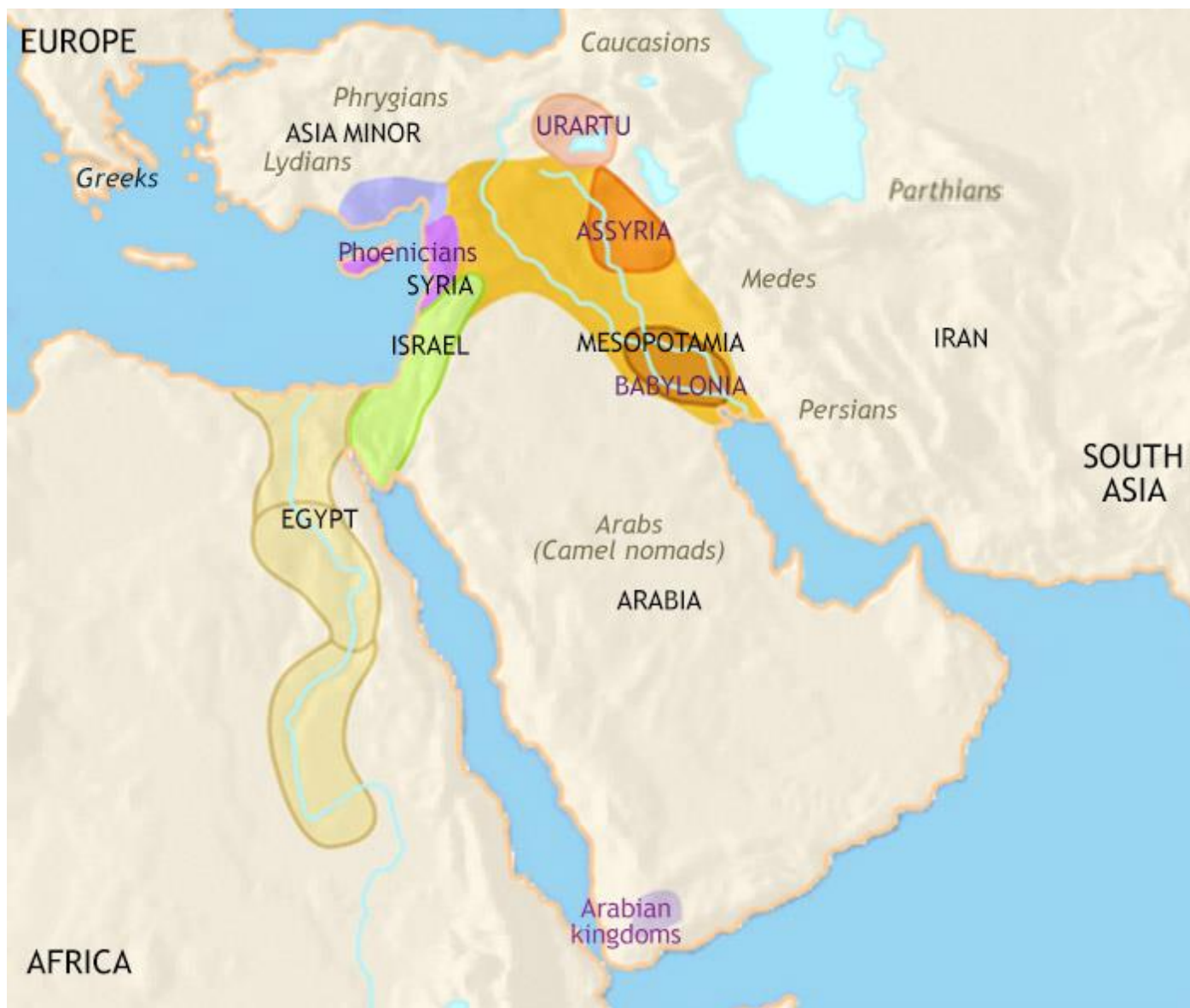
4. Studium Biblii – Sdz 1

Bóg ma moc uczynić wszystko, ale nasz brak wiary może ograniczyć Boże błogosławieństwo.

Kilka wyjaśnień:

1. Co to znaczy, że coś jest do dnia dzisiejszego? Najwyraźniej dzieje te były spisywane po czasie, najpewniej w czasach proroka Samuela, zatem gdy będziemy czytać: „do dnia dzisiejszego” oznacza to, że aż do czasu panowania króla Saula
2. Dlaczego izraelici mieli pozabijać wszystkich mieszkańców tej ziemi? Pan Bóg przez 400 lat pobytu Izraela w niewoli egipskiej dawał szanse nawrócenia się tym ziemiom. W tym czasie z całą pewnością posyłał do nich swoich proroków i starał się ich nawrócić. Niestety bez rezultatu. Poziom zdeprawowania tych narodów był tak ogromny, że w niektórych sytuacjach wszystko co było powiązane z tymi narodami było skażone i nie nadawało się do jakiegokolwiek użycia.
3. Dlaczego Panu Bogu zależało właśnie na tych terenach? Jeżeli spojrzeć na mapę z tamtego czasu, to zobaczymy, że ziemia kananejska była pępkiem ówczesnego świata. W tamtym czasie wszystkie największe

kultury świata były skoncentrowane wokół tamtych terenów, a ziemia kananejska była szlakiem tranzytowym pomiędzy największymi państwami. Jeżeli pozostawić tam zdeprawowane narody – promowały by one zepsucie. Dlatego Bogu zależało na tym, aby tam zamieszkał Izrael, aby mógł świadczyć wszystkim narodom o prawdziwym Bogu.

Ustawiamy na stole przygotowane wcześniej 8 miast.

Czytamy Sdz 1,1-4

Pytamy: Dlaczego Izraelici musieli jeszcze zdobywać ziemię po śmierci Jozuego i skąd wiedzieli jaki jest podział?
Odpowiedź jest w Joz 13:1.7.8:

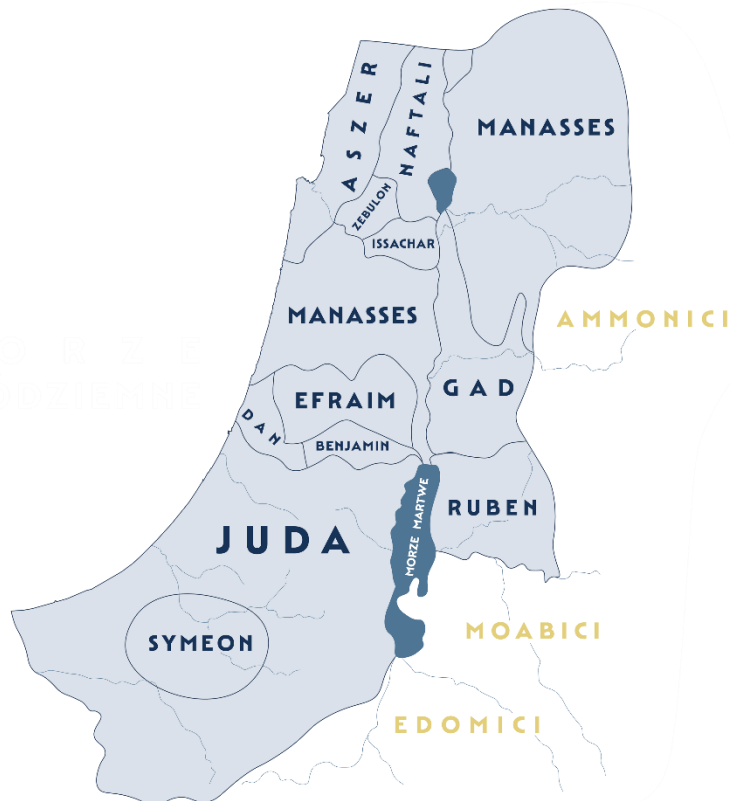
(1) Kiedy Jozue się zestarzał i był w podeszłym wieku, rzekł Pan do niego: Ty się zestarzałeś i jesteś w podeszłym wieku, a pozostało jeszcze bardzo wiele ziemi do objęcia w posiadanie. (7) Podziel więc teraz tę ziemię jako dziedzictwo między dziewięć plemion i pół plemienia Manasses, (8) gdyż połowa plemienia Manasses oraz Rubenici i Gadyci otrzymali już swoje dziedzictwo, które dał im Mojżesz z tamtej strony Jordanu na wschodzie, gdy przydzielał im je Mojżesz, sługa Pana.

Pytamy: W jaki sposób Izraelici pytali się Boga i jak Bóg odpowiadał?

Wj 28:30 Do napierśnika wyrocznego włożysz urim i tummim, aby były na sercu Aarona, gdy będzie stawał przed obliczem Pana. Tak nosić będzie Aaron na swym sercu ustawicznie przed obliczem Pana wyrocznie dla synów izraelskich.

- Urim i Tummim to dwa kamienie – Urim oznacza światłość i Tummim oznacza doskonałość. Nie wiemy dokładnie jak one działały ale **legenda (!!!)** spisana przez wielkiego żydowskiego uczonego Rambana mówi, że Urim i Tumim zawierały święte Imiona Boga i poprzez moc spoczywającą w tych Imionach litery wyryte na kamieniach Napierśnika Prawa jaśniały przed wzrokiem kapłana zadającego pytanie. Na przykład, gdy zapytywano: 'Które z plemion powinno ruszyć pierwsze do walki z Kananejczykami?', kapłan skupiał myśli na tych Imionach, które były urim a litery pokazywały imię Juda, promieniejąc przed oczami kapłana. (Joma 21b).

Wybór plemienia Symeona do pomocy Judzie wydaje się dosyć oczywisty zważywszy na tereny, które mieli oni zajmować

Czytamy Sdz 1, 5-7

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Bezek.

- Nie wiemy gdzie dokładnie leżało miasto Bezek.
- Adonibezek oznacza dosłownie Pan Bezek. Zatem nie znamy imienia tego króla, wiemy jedynie, że chodzi o władcę tego miasta.
- Obcinanie kciuków było w tamtym czasie popularną praktyką – nie miało to jedynie na celu poniżyć pokonanego wroga, ale również uniemożliwić mu trzymanie miecza i włóczni.
- Ciekawe, że sam król uznał, że to jest sprawiedliwe ze względu na to, że on sam tak postąpił z siedemdziesięcioma innymi królami, których pokonał.
- Czy tak powinno się traktować wrogów? „A Ja wam powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was prześladują” (Ewangelia Mateusza 5:44)
- „Zbierało okruszyny pod moim stołem” - myślę, że był to przysłowiowy sposób wyrażania się, oznaczający zredukowanie do najniższej niewoli; jest bowiem mało prawdopodobne, aby siedemdziesięciu królów, z

których wielu musiało być rówieśnikami, zostało umieszczonych pod stołem króla Bezek i tam nakarmionych; jak w domach biednych psy karmione są okruchami i podrobami, pod stołem swoich właścicieli.

Clarke, Adam: Komentarz Clarke'a: sędziowie. wyd. elektroniczne Albany, OR: Ages Software, 1999 (Logos Library System; komentarze Clarke'a), S. Sdz 1,7

- Śmierć króla Bezek nastąpiła w Jerozolimie po jej zdobyciu i odbudowaniu. Król ten zapewne mógł tam dożyć starości, żyjąc tam w poniżeniu i niesławie.

Czytamy Sdz 1,8-10

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Jeruzalem (jeżeli możemy w bezpieczny sposób je spalić, to zrobmy to).

- Księga Jozuego 10 rozdział opisuje jak Izrael pod wodzą Jozuego pokonuje króla Jeruzalem, ale w Joz 15:63 czytamy również, „Lecz Jebujejczyków, mieszkających w Jeruzalemie, nie mogli synowie Judy wypędzić i Jebujejczycy mieszkają z synami Judy w Jeruzalemie do dnia dzisiejszego”. Zatem najwyraźniej była to próba ostatecznego rozwiązania problemu Jebujejczyków mieszkających w Jeruzalem, ale nie udało się to aż do czasów króla Dawida (2Sm 5:6-8), a miasto zostało odbudowane przez Jebujejczyków (Sdz 1:21)

Czytamy Sdz 1,11-15

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Debir/Kiriath Sefer.

- Kaleb jednym z dwunastu zwiadowców, którzy w czasach Mojżesza mieli zwiedzać ziemię obiecaną i jedynie on i Jozue uznali, że ziemię tę da się zdobyć.
- Jozue obiecuje właśnie te tereny Kalebowi Por. Joz 14:7-15.
- W 14. Septuaginta tłumaczy nie kiedy zsiadała z ośa, a kiedy narzekwała i płakała, wtedy Kaleb zapytał się jej o to czego chce.

Czytamy Sdz 1,16-17

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Sefat/Chorma.

- Kenita Chobab był szwagrem Mojżesza (Lb 10:29), zatem tekst raczej należało by przetłumaczyć „potomkowie Kenity Chobaba spowinowaconego z Mojżeszem”
- Kenici to był zaprzyjaźniony naród, który połączył się z Izraelitami już w trakcie ich wędrówki do ziemi obiecanej
- Miasto obłożone klątwą oznaczało, że nikt nie mógł tam zamieszkać, miasto miało być zburzone, a wszelkie łupy wojenne mogły jedynie zasilić świątynię Jerozolimską

Czytamy Sdz 1,18-19

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Gaza/Aszkalon/Ekron. Tłumaczymy, że to były 3 oddzielne miasta.

- W. 19 – czy żelazne wozy są przeszkodą dla Boga? Wygląda na to, że tutaj Judejczykom zabrakło wiary, co niestety później skutkowało tym, że narody, które tam pozostały miały nieustannie negatywny wpływ na Izrael.

Czytamy Sdz 1,20-21

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Hebron/Kiriath Arba.

- Synowie Anaka znani byli ze swojego ogromnego wzrostu (Lb 13:33)

Czytamy Sdz 1,22-26

Niszczymy nasze „miasto” podpisane jako Betel/Luz.

- Następuje opis podboju innych pokoleń – pokolenia pochodzące od Józefa to Efraim i Manasses, ponieważ Jakub po przeprowadzce do Egiptu w czasie wielkiego głodu adoptuje dzieci Józefa jako swoje i daje Efraimowi błogosławieństwo pierworodnego (Rdz 48:3-5.9-20)

- Możemy nawiązać do historii Rachab – ona też pomogła narodowi izraelskiemu i ocalała dzięki temu życie swoje i swojej rodziny. Jednak Rachab przyłączyła się do narodu izraelskiego i do wiary w Boga, a mężczyzna z Luz poszedł do ziem innych narodów i tam zamieszkał.

Czytamy Sdz 1,27-36

W czasie czytania zapisujemy nazwy wszystkich nie zdobytych miast na ostatnim „mieście”, na którym nie było wcześniej żadnej nazwy.

- Z jednej strony – jak widać, nie udało się pozbyć narodów, które później zwodziły fałszywymi naukami Izraelitów
- Z drugiej strony, jest to pewnego rodzaju wypełnienie proroctwa wypowiedzianego jeszcze przez Noego: Rdz 9:24-26 A gdy Noe obudził się po upiciu się winem i dowiedział się, co mu uczynił jego najmłodszy syn, (25) rzekł: Niech będzie przeklęty Kanaan, niech będzie najniższym sługą braci swoich! (26) Potem rzekł: Błogosławiony nich będzie Pan, Bóg Sema, a Kanaan niech będzie sługą jego!

4. Podsumowanie i wnioski osobiste

Zwróć uwagę dzieci, ile miast udało się zdobyć, a ilu nie. Zapytaj, dlaczego tak wiele miast nie zostało zdobytych? Przypomnij historię Jerycha, historię o przejściu przez Jordan i podkreśl, że Bóg oddał ludowi izraelskiemu te ziemie i zapewnił swoją pomoc w zdobywaniu, ale Izraelitom zabrakło wiary/chęci, żeby zrobić to, o co Bóg ich prosił i przez to ich teren był dużo mniejszy i gorszy, niż mógłby być. Poproś dzieci, żeby wymieniły te cuda, które wydają im się być największym dowodem wszechmocy Boga. Zapytaj, czy w swoim życiu doświadczyły takich przejawów mocy Boga. Przypomnij, że Bóg mógłby działać jeszcze więcej w naszym życiu, jeśli mu na to pozwolimy. Zaapeluj, żeby nie powtarzać błędów Izraelitów i nie bać się robić tego, co Bóg mówi, żeby robić, nagrodą jest jego błogosławieństwo.

1. Modlitwa chętnej osoby/osób.

Opracowanie: Tytus Gudzowski, Aleksandra Voitenko